

ДАНИИЛ ХАРМС САНДЪК

Превод от руски: Ася Григорова, 2001

chitanka.info

Някакъв тънковрат човек влязъл в един сандък, затворил капака и започнал да се задушава.

— Ето — казал си задъхан тънковратият, — задушавам се в сандъка, защото вратът ми е тънък. Капакът е затворен и не допуска въздуха до мен. Може да се задушавам, но няма да го отворя. Ще умирам постепенно. Ще наблюдавам борбата между живота и смъртта. Битката е предопределена дори при равни шансове, защото естественото е да победи смъртта, а животът, обречен на смърт, напусто се бори с врага, без да губи празни надежди до последния миг. Но в борбата, която сега предстои, животът ще знае пътя към победата: за тази цел той трябва само да застави ръцете ми да отворят капака на сандъка. Да видим: кой — кого? Само дето ужасно мирише на нафталин. Ако победи животът, ще наръся сандъка с махорка... Ето, започна се: вече не мога да дишам. Загивам, това е ясно! За мен вече няма спасение! И в главата ми няма нищо възвишено. Нямам въздух!...

Ох! Какво става? Нещо стана, но не мога да разбера какво точно. Като че видях или чух нещо...

Ох! Пак стана нещо! Боже мой! Не мога да дишам! Май че умирам...

А това пък сега какво е? Защо пея? Струва ми се, че ме боли вратът... Но къде е сандъкът? Защо виждам всичко, което е в стаята ми? Я, ама аз май лежа на пода? Къде ли е сандъкът?

Тънковратият човек станал от пода и се огледал. Сандъкът не се виждал никакъв. По столовете и на леглото били разхвърляни извадените от него вещи, а самия сандък го нямало.

Тънковратият казал:

— Значи животът е победил смъртта по неизвестен за мен начин.

30 януари 1937 година

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.